

Publiksuccé vid spelmansstämma

● På Julita spelmansstämma kunde man inte bara lyssna till spelmän från hela Sörmland. Man kunde även passa på att ta dansborgarmärket.

FOTO: Johan Nilheimer

● Bygdens son, den legendariske Lasse Luta, hade ett bejublat framträdande.

FOTO: Johan Nilheimer

Nyckelharpor och fioler, spelmän och vissångare, vals, schottis och lekar kring midsommarstången. Midsommandagens spelmansstämma på Julita var lika lyckad som vanligt.

En och annan regnskur hade inte förskräckt publiken. Som en av arrangörerna uttryckte det:

– Spelmanspubliken är den trognaste och trägnaste som finns.

Överallt satt det folk i gräset som fikade och lyssnade på spelmännen. Här och där stötte man på grupper som filade på fiol och

nyckelharpa. Nya, tillfälliga, spelmanslag tycktes bildas hela tiden. En av dem – var det Julitas Blandning de kallade sig? – ställde bara tio minuter efter konstellationen upp för ett scenframträdande. Just det oplanerade, det spontana, är det som präglar en spelmansstämma.

Spelmän från hela Sörmland deltog i stämman. En av de mest legendariska var vissångaren Lasse Luta. Han är idag över 80 år och deltog redan på 50-talet vid Julitas spelmansstämmor.

Men det fanns även mer långväga gäster. Spelmän från bl a Dalsland och Skåne fanns på plats. Ett danskt folkdanslag

från Kolding hade uppvisning. Allra längst hade nog Tom Paley rest. En amerikansk vissångare, bosatt i London, som spelar fiol och sjunger svenska låtar.

För danslystna sörmlänningar fanns också möjlighet att ta dansborgarmärket, ett slags dansens motsvarighet till simborgarmärket. Tre gammeldanser gällde det att klara av, vals, schottis och någon valfri dans.

Julita spelmansstämma avslutades på samma sätt som det börjat, med ett allspel. Varefter himmelen öppnade sig, änglarna gråto och människorna rusade till sina bilar.

Lillemor Johanson